
OM AT VÆRE

BARN

Tanker om det at have
barnekår.

eller tjener.

En mand havde 2 sønner. En dag ville den yngste have sin arv. Det var uhørt at bede om det, før faren var død, men han fik det. Så pakkede han alt sit, og drog afsted til udlandet. Der brugte han alt, hvad han havde, og kom i nød. Der blev hungersnød, og han, en jøde, måtte passe grise. Grisene fik bønner, men han fik intet.

Jeg tager hjem til min far, og siger, jeg har syndet mod dig og mod himlen, og er ikke værd at kaldes din søn. Lad mig gå som en af dine daglejere. Men det var faderen slet ikke til sinds. Han løb ham i møde, og gav ham festdragt på. Min søn her var død, men er blevet levende igen, var fortabt, men er blevet fundet.

Sådan er faderen. Sådan er Gud. Jesus har købt dig den status, hvis du er døbt, og hvis du tror, Jesus er Kristus, Guds Søn.

Det er den bane, vi spiller på, som Guds børn. Vi er stadig børn, selvom vi i perioder af vort liv, helst ser Gud død, så vi kan rage arven til os, ligesom den fortabte søn. Den dag vi vender om, står Han der, Faderen, med åbne arme, festklæder og en ring til fingeren.

Tanken om at blive daglejer, tjener ligger dybt i os, selv om vi er Guds børn. Vi vil gerne fortjene Guds kærlighed. Vi vil gerne gøre det godt igen, når vi har trådt ved siden af. Hvor mange gange har dine børn behøvet, at gøre sig fortjent til din kærlighed. Eller hvor mange gange har du skullet gøre dig fortjent til dine forældres kærlighed. Den status du havde hos Gud inden du syndede igen, havde du selv fortjent den? Nej vel. Vi fik den af Jesus. For vi kunne ikke selv. -nu står du i samme situation. Jesus har betalt. Men din stolthed har lidt endnu et knæk. Du må sige. Far jeg har syndet, og din far vil tilgive for jesu skyld. Hvor længe, tror du selv, du ville holde som tjener, når det er svært nok som barn. Ikke længe vel? Så er det da godt, det ikke skal være sådan. Hvor opstår så den vildfarelse, at vil vil være daglejer og ikke barn? Det er kun Djævelen der har interesse i det: Falder du ud af nåden, den gave det er at være Guds barn, at tage mod Guds retfærdighed i Jesus Kristus, falder du ud af frelsen ved Jesus Kristus.

Apostlen Peter spørger engang Jesus, hvor tit skal jeg tilgive min bror? Er syv gange nok? Ikke 7 gange siger Jesus. Men 77 gange. Med andre ord. Hold op med at holde regnskab med det. Du skal bare tilgive. Hvor tit har Gud tilgivet dig, tror du du? Jeg ved det ikke. Men jeg ved, at for mit vedkommende, har Gud tilgivet mig langt flere gange. Og jeg er stadig Hans barn, og ikke Hans tjener. Det er Jesu fortjeneste helt og fuldt. Tak Jesus! Hvordan

Mathæus 18, v 21 og 22

Da kom Peter til ham og spurgte: »Herre, hvor mange gange skal jeg tilgive min broder, når han forsynder sig imod mig? Op til syv gange?

Jesus svarede ham: »Jeg siger dig, ikke op til syv gange, men op til syvoghalvfjerds gange.

skulle jeg nogensinde gøre det godt igen for al min synd i egen kraft. Men Guds Nåde er ny hver morgen. Jeg skal ikke prøve, at holde balance i et regnskab over for Gud, men jeg skal prøve at elske min næste som mig selv, om mine brødre og søstre i min menighed som Jesus gør. Og når det mislykkes, må jeg sige det til Jesus og prøve igen. For hans Nåde er ny hver morgen. Tak Jesus. Jeg er barn og ikke tjener.

Klagesangene 3.v 22-25

Herrens troskab er ikke hørt op, hans barmhjertighed er ikke forbi, v23 den er ny hver morgen; din trofasthed er stor.

v24 Jeg siger: Herren er min lod, derfor venter jeg på ham.

v25 Herren er god mod den, der håber på ham,